

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 6. Ferre tenetur fructum Christianus cum velut palmes putetur, & colatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

eionem exiges ea facta interrogatione, quam Dominus olim Isaac præcepit, vt aditu-templi Sobria proponeret, cui nihil minus cura erat, quam suum exequi diligens officium: *Quis tu hic, aut quasi quis hic?* Adesto num tui aliquando muneris recordaris, num in mentem venit, in quem hic te finem statueris? Num ea ferè intentione hoc tibi munus imposuerunt vt agas quod agis: nimirum, vt comedas, bibas, totaque die pompaticus obambules, tuis tantum intentus, sedulusque delicijs? Vt hæc ageres, tibi foris erat remanendum. Ignoras hoc te suscepisse munus, vt ea quæ templi sunt sedulus exequaris? quid te premit? quomodo tuo satisfacis officio? scito igitur, quod *Expellam te inde* &c. Christiane, in quem te cogitas finem ad Dei Ecclesiam esse conuocatum? *Quid tu hic, aut quasi quis hic?* Tibine persuades, hanc eam esse Domini mentem vt comedas, vt bibas, vt epiletis & ea quæ tibi sapiunt omni studio promoueas, totus in hians vanitatibus carnisque voluptatibus? Ad hæc tui Deus non indiguat, manere utique poterat in infidelitatis errore reprobandum. In vineam te miserunt, vt botros referres Deo sapidissimos, orationem, Sacramentorum frequentiam, opera misericordiz, penitentiam, ieiunia, cæli flagrantissima desideria. Si similis & raris Deo occurras, lata est contra te sententia: *Ecce ignis ductum est in isram.*

§. 6. *Ferre tenetur fructum Christianus, cum velut palmes putetur, & colatur.*

Secunda sit illa ratio: etenim palmes inter alias plantas singulari præcellit conditione, quod fructum non adferat, nisi male exceptus, putatus, rescissus, iam suis orbatus: alia porro plantæ, vt fructum adferant plurimum, excoluntur, siemantur, curantur ita, vt ipsis nec vnicum folium auferatur. Quæ non cura adhibetur persico, malo punice, citro, amygdalo, cydoniz, pruno, ceraso: stercores irrigas sepe circûdas, vt ne quidem tâgantur manu viators, nec niuimus eos ramusculus amputetur, hoc enim esset, eis fructus demere fecundiores: vt autem fructus palmes adferat vberiores, quàm non ei videns seuerus? Accedit riuor, & libera manu totam præscindit, putat vt ne minimum ei permittat sarmentum, en tibi miser palmes, contractus, corrugatus, in lacrymas effusus, vt calcicatum mortuumque di-

xeris. O Domine, (respondet agricola) nihil illi magis competit, vt fructum adferat, & quod contractior & corrugator; en ad ferèdos fructus fit aptior. Te ipsum hic ô Christiane cogita delinquentum: palmes es vineæ Dei sanctissimæ, Ecclesiæ suæ. Hocine credis, tales te fructus prolaturum, quales exposcit Deus comedendo, bibendo, delicijs indulgendo cutem tuam basillicè nutriendo, vestibus mollioribus, quasi inter gossypium luxuriosu. Hoc agendi modo, fructus, quidem adferes non Deo sed dæmoneo gratissimos, de quibus sic Apostolus: *Manifesta sunt opera carnis, quæ sũt: fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria &c.* Vt autem Deo fructus proferas lapidissimos, necesse est, carnem tuam duris excipias, mortifices ieiunijs, extennes flagellis, affligas castigationibus, capillamentum rescindas, sensus tuos comprimas, vltum contrahas, linguam coercetas. En quam neruose describat Apostolus optimam palmitum conditionem. *Gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulatio patientiam operatur &c. probatio vero spem. Gloriamur delectamur, sublimis præ gaudio in persecutionibus, in fame, in siti, in vigilijs, scientes ex his fructum patientiæ veritatum oriturum.*

Asserit Christus prima veritas præcipuos fructus prociure in patientia: *Fructum adferens in patientia.* Quæ tibi proinde necessaria perhibetur ad corporis macerationes, vigilijs, ignominias, ieiunia, morbos, carceres &c. Primos intueri palmites, quomodo excepti: *Ludibria & verbera experti, in super & vincula & carceres: lapidati sunt, facti sunt, tentati sunt, in occasione gladij mortui sunt &c. egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in siliuandibus errantes, in montibus & speluncis, & in caeuis terræ.* Contemplare palmes illos fecundissimos, quibus mundus non vidit vberiores: Apostolos, martyres, ita rescissos, contoscos, omnibus suis spoliatos sarmentis, bonis, opibus, domibus, filijs, dignitate, quinimo & ipsa vita, quâ nihil homini charius. Mitare Anachoritas, tam arctè conclusos, tam rigidè luxuriantibus nedos pampinis, huius mundi. Hoc putandi modo fructus gratissimus Deo consecratur. Et hac quoque doctrinâ Christus suos præmonuit discipulos instante suæ passionis horâ vt vidètes eum, qualem breui viderent captum, ligatû, flagellatum, coronatum, crucifixû denique mortuum, exemplum non sumerent scandalum, nec deturâ ei tollerent negarentque auctoritatè. Hoc (ait) scitote discipuli mei desideratissimi: *Ego sum vester & pater*

Gal. 5. 19.
II.
Christia-
nus fru-
ctum nõ
faciunt
in tribu-
lacioni-
bus.
Rom. 5. 3.
Hebr. 11.
Luc. 8. 15.
Ioh. 15. 1.

III. Christus bene putatus non fructuosior.

Pater meus agricola est. Viden' qualiter tractet agricola vitem? rescindit, putat, pampinos aufert, racemos contrahit, lacrymas stillat, ut nihil in mundo ea languidius, miseriusque esse videatur; at non hoc ea sit intentione, ut palmes exarescat, quinimo hac putandi severitate ad fructus disponitur fecunda sapidiore. Hoc pater meus celestis exequetur, qui velut agricola, me ut vitem putabit, famenta rescindet, orbabor discipulis, solus relinquar vestibus nudus quas inter se milites sub alea dissipent, infirmus, inglorius, sine sanguine, in cruce elatus, talis ut omnium miserimus habeatur: Factus pro nobis maledictum. Attamen sic suadet ratio, cum viris sim: hoc enim modo fructus feram abundantissimos, totius mundi saluationem, omnium remissionem peccatorum, caeli reparationem, terrae remedium, peccatoribus indulgentiam, iustis gratiam. Hic impletur: Multum fructum afferet. Hinc causa patet, cur tam modicus ex vobis Deo fructus colligatur, quia vestras non praescinditis voluptates, non tondetis delicias, non premitis vanitates, non refrenatis carnis petulantiam: Ne quidem minimum seris honori vestro, sarmentum auferri, opum vestrarum, vestrarum atomum deliciarum. Ignoratis totum sensibus addidit, quid sit vel vitium verber disciplinae, lectus tabularum channemix, ieiunium in pane & aqua rigidissimum &c.

Gal. 3. 12.

§. 7. Plantati sumus in Ecclesia sicut palmites, ex libera meraque Dei bonitate, quod indicat oleum Iacob.

14 Ratio. 3.

Eniam produco rationem, ut domestico manuali ac humili exemplo declaret totius Theologiae quaestionem altissimam, proficissimum mysterium, diuinae grauae te- Ex mera cium abconditum, Dei que prouentissimam gratiae dispositionem. Sacramentum adeo sublime, ut ipse praedicatorum primicerus doctorum in caelo laurea coronatus dum eius plantati sumus. nobisque omnibus era obstruat. (a) O altitudo diuinarum sapientiae & scientiae Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles vias eius, quis enim cogit sensum Domini, en la bar aut quis consiliarius eius fuit? Nihil in Sacra Scriptura frequenti, nihil nobis a Deo sapientius ac diligentius inculcatum, quam nostrae uenerationis & redemptionis opus ex mera ac libera

Dei voluntate profuxisse, qua hunc voluit erigere reprobare alterum, tibi lumen infunderet ad suam vocare Ecclesiam, sacri baptismatis lacuacro eluere, sua illustrare gratia, suprema saluationis media suppeteret, multo uero autem hominum eiusdem tecum nauae ac dignitatis nocte infidelitatis, ac peccatorum abyssi relinquere petiueros. Ad quid hoc Domine? Cur hic hic & non ille? Hoc argumentum video in Sacris litteris si quod a iud sapienter repetitum, hoc thema principale praedicationis praesertim verò eius qui inter alios palmam tunc eloquentiae, cuius haec erat quotidiana sententia: Liberauit nos & vocauit nos uocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum & gratiam.

Ut verò huius nos veritatis reddere certiores, multa Spiritus S. profert symbola, & exempla ex iis quae pra manibus habemus duo praecipue ceteris antecellunt ex ore Sapientis: Primum sumitur ex ipsis diebus: omnes eiusdem sunt naturae, & quasi suffulturae temporis eiusdem solis effectus, qui dies illuminat, magnam nihilominus licet uideat inter illos differentiam, quosdam enim eligit sibi Deus, in sui nominis ac gloriae festiuitatem, alios tunc permittit vrbibus, luroque deseruire. Citat Moyses sententiam illum attendo, decimumquintum Mar 11. illum mihi volo consecratum, in eo mihi offerri volo sacrificium agni illius mysteriosum. Dies ille Septembris, iubeo fit sacrificiosus, atque celeberrimus, quidquid in eo factum occurrit, opera sint pietatis. Eodem plane modo plures inuenies dies festos, alios verò profanos, festos autem paucos, profanos verò plures. Domine, (quaerit Salomon) quid plus habet hic dies ab altero? quo meliore principio hic differt ab altero? quae sanctiores manus illum formarunt, quam alterum: Quare dies atem superat, & sternum lux lucem, & annus annum a sole? Dies, mensis, & annos, sol vnus illuminat. Quid causa est, cum Deus vnus elegerit, alterum minime, quod annum septimum, & pariter quinquagesimum suo cultui dedicat? Nullam hic aliam rationem, quam Dei meram suspicio voluntatem, qui dies hos, ut sancti essent, illos ut profani, libere determinat: A Domini scientia separati sunt. Quia sic ipsi placuit, ipse nouit huius discriminis rationem: Immutauit tempora, & dies festos ipsorum, &c. Ex ipsis exaltauit, & magnificauit Deus, & ex ipsis posuit numerum dierum. Miraculare loquendi formulam, Dies ipse quosdam exalta-